

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Igora Belka JUDr. Aleny Poláčkovej PhD., v právnej veci žalobcu: **P.**, so sídlom P., zastúpený advokátom Mgr. J., Advokátska kancelária v K., proti žalovanému: **Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky**, Bratislava, Dobrovičova č. 12, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 13. septembra 2007 č. 3854/2007-720/328, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 90/2008-67 zo dňa 7. augusta 2008, takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 90/2008-67 zo dňa 7. augusta 2008 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 3854/2007-720/328 zo dňa 13. septembra 2007 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 132,78€ (4000.- Sk) v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku do rúk jeho právneho zástupcu Mgr. J..

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho mal preukázané, že žalovaný preskúmaným rozhodnutím odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Krajského lesného úradu v Prešove č. 0700257-Fa zo dňa 18.7.2007 potvrdil; Krajský lesný úrad v Prešove uvedeným rozhodnutím v rámci preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) zrušil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Stropkove zo dňa 28.9.2004 č. 292-7/2004 z dôvodu, že bolo vydané v rozpore s ust. § 14 ods. 5 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o poľovníctve); Obvodný lesný úrad v Stropkove týmto rozhodnutím podľa § 38 ods. 1 zákona o poľovníctve v spojení s § 16 v poľovnom revíri J. na poľovných pozemkoch J. zabezpečil výkon práva poľovníctva tak, že ním poveril P. – žalobcu. Podľa názoru krajského súdu správne orgány oboch stupňov rozhodli vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom. Mal za to, že z obsahu administratívneho spisu nesporné vyplýva, že rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Stropkove zo dňa 28.9.2004 nebolo vydané v súlade so zákonom, resp. bolo vydané v rozpore s ust. § 14 ods. 5 zákona o poľovníctve a to z toho dôvodu, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky na zabezpečenie výkonu práva poľovníctva podľa § 14 ods. 5, keďže v danom prípade nešlo o zabezpečenie výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri, ale iba v časti poľovného revíru, konkrétne na poľovných pozemkoch, ktoré sú vo vlastníctve J., ktoré sú súčasťou poľovného revíru J. a v ktorom bol výkon práva poľovníctva postúpený Zmluvou o nájme výkonu práva poľovníctva uzatvorenou medzi vlastníkmi poľovných pozemkov a Poľovníckym združením J.. Poukázal na to, že vzhľadom k tomu, že poľovný revír J. bol uznaný z poľovných pozemkov viacerých vlastníkov jednalo sa podľa § 14 ods. 1 zákona o poľovníctve o spoločný revír, o užívaní ktorého rozhodujú vlastníci spoločného poľovného revíru a keďže väčšina vlastníkov tohto revíru sa rozhodla výkon práva poľovníctva v ňom prenajať Zmluvou o nájme výkonu práva poľovníctva Poľovníckemu združeniu J., čím bol výkon práva poľovníctva zabezpečený, možno považovať rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Stropkove zo dňa 28.9.2004 za rozhodnutie, ktoré bolo vydané v rozpore so zákonom. Podľa názoru krajského súdu Krajský lesný úrad v Prešove rozhodol správne, keď svojim rozhodnutím zo dňa 18.7.2007 právoplatné rozhodnutie Obvodného

lesného úradu v Stropkove zo dňa 28.9.2004 zrušil, pretože nebola splnená hmotnoprávna podmienka na zabezpečenie výkonu práva poľovníctva podľa § 14 ods. 5 zákona o poľovníctve. Neprihliadol ani na ďalšie námietky žalobcu týkajúce sa procesných väd postupu žalovaného z dôvodu, že žalovaný sa v konaní nedopustil takých procesných pochybení, ktoré by mohli spôsobiť nezákonnosť jeho rozhodnutia. Žalobu považoval za nedôvodnú a preto ju podľa § 250j ods. 1 zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní nemal úspech.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil nesprávny právny záver. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa náležite nevyporiadal s jeho námietkami uvedenými v žalobe.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť a odvolanie žalobcu zamietnuť. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní. Uviedol, že zotrváva na svojom právnom názore, ktorý vyjadril v preskúvanom rozhodnutí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 212 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým správny orgán zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, ktorým prvostupňový správny orgán zrušil v mimo odvolacom konaní rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Stropkove zo dňa 28.9.2004, ktorým tento lesný úrad poveril žalobcu výkonom práva poľovníctva na zabezpečenie výkonu práva poľovníctva a ochranu poľovných pozemkov v Poľovnom revíri J., a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu

prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmavacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný právoplatne rozhodol v mimo odvolacom konaní o zrušení správneho rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o právach a povinnostiach účastníkov správneho konania podľa zákona o poľovníctve.

Podľa § 1 zákona o poľovníctve poľovníctvo je súhrn činností zameraných na zachovanie, zveľaďovanie, ochranu a optimálne využívanie genofondu zveri ako prírodného bohatstva Slovenskej republiky. Je súčasťou tvorby, ochrany a využívania životného prostredia. Poľovníctvo nesmie narušovať racionálne obhospodarovanie lesa a poľnohospodárskej pôdy.

Podľa § 2 ods. 1, 2 zákona o poľovníctve právo poľovníctva je súhrn práv a povinností zver cieľavedome chovať a chrániť, loviť ju, ulovenú alebo inak usmrtenú zber si privlastňovať, zbierať zhody parožia a vajcia pernatej zveri.

Právo poľovníctva patrí vlastníkovi pozemku; vykonávať ho možno len podľa tohto zákona a predpisov vydaných na jeho vykonanie.

Podľa § 5 zákona o poľovníctve **právo poľovníctva možno vykonávať len na poľovných pozemkoch, ktoré okresný národný výbor uznal za poľovný revír, zverník alebo samostatnú bažantnicu.**

Podľa § 14 ods. 1 až 5 zákona o poľovníctve o výkone práva poľovníctva rozhoduje vlastník poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír, ak ide o poľovné pozemky toho istého vlastníka (ďalej len "vlastník poľovného revíru"), alebo vlastníci poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do uznaného poľovného revíru (ďalej len "vlastníci spoločného poľovného revíru").

Vlastník poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu právo poľovníctva vykonávať sami (§ 2 ods. 2), alebo môžu tento výkon za odplatu prenajať (§ 16). Pri nájme výkonu práva poľovníctva je jeho súčasťou oprávnenie vstupovať v nevyhnutnej miere na poľovné pozemky.

Výkon práva poľovníctva možno prenajať poľovníckemu združeniu (§ 4) alebo inej právnickej alebo fyzickej osobe, pre ktoré platí § 4 primerane.

Ak niektorý z vlastníkov spoločného poľovného revíru, v ktorom je výkon práva poľovníctva prenajatý podľa odseku 3, chce vykonávať právo poľovníctva, má prednostné právo na vznik členstva v poľovníckom združení, ktorému bol výkon práva poľovníctva prenajatý.

Ak vlastník poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia o uznaní poľovného revíru neustanovia poľovníckeho hospodára (§ 15) alebo nepredložia zmluvu podľa § 16, zabezpečí výkon práva poľovníctva v takomto poľovnom revíri lesný úrad.

Podľa § 15 ods. 1, 2 zákona o poľovníctve kto vykonáva právo poľovníctva (ďalej len "užívateľ poľovného revíru"), je povinný na plnenie úloh podľa tohto zákona ustanoviť kvalifikovaného poľovníckeho hospodára. Kvalifikáciu poľovníckych hospodárov, ich povinnosti a oprávnenie upraví Ministerstvo poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva po prerokovaní s československým poľovníckym zväzom.

Poľovníckeho hospodára schvaľuje okresný národný výbor na návrh užívateľa poľovného revíru; pred schválením si vyžiada vyjadrenie Československého poľovníckeho zväzu. Schválenému poľovníckemu hospodárovi vydá okresný národný výbor preukaz o oprávnení vykonávať túto funkciu.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve zmluva o posúdení výkonu práva poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie okresného národného výboru.

Žalovaný správny orgán v preskúmvanej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych normách, pre svoje rozhodnutie si nežadovážil dostatok skutkových okolností a vo veci nevyvodil správny právny záver, a preto súd prvého stupňa v danej veci postupoval v rozpore so zákonom, keď žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Odvolačí súd z predloženého spisového materiálu súdu prvého stupňa, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že Obvodný lesný úrad v Stropkove rozhodnutím zo dňa 28.9.2004 č. 292-7/2004 podľa § 38 ods. 1 v spojení s § 16 zákona o poľovníctve zabezpečil výkon práva poľovníctva a ochranu poľovných pozemkov v Poľovnom revíri J., uznanom rozhodnutím Lesného úradu Svidník č. 197/1993 z 28.6.1993 na poľovných pozemkoch v kat. úz. S., ktoré sú vo vlastníctve J., bytom P. 12, Česká republika o výmere 346 ha, na ktoré neboli predložené uzatvorené zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva s poľovníckym združením J. podľa § 16 zákona o poľovníctve tak, že poveril výkonom práva poľovníctva P., až do doby pokiaľ sa nezmenia pomery, t. j. nerozhodne o schválení zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva rozhodnutím, ktorého budú dotknuté predmetné poľovné pozemky J. zahrnuté v Poľovnom revíri J.. Krajský lesný úrad v Prešove rozhodnutím č. 07/00257-FA zo dňa 18.7.2007 podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Stropkove zo dňa 28.9.2004 č. 292-7/2004 zrušil. Na základe odvolania žalobcu proti uvedenému rozhodnutiu Ministerstvo pôdohospodárstva SR – žalovaný, preskúmvaným rozhodnutím odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Krajského lesného úradu v Prešove zo dňa 18.7.2007 potvrdil.

Odvolačí súd v odvolacom konaní v danej veci preskúmvajúc zákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného a v rámci tohto procesu posudzujúc zákonnosť prvostupňového správneho rozhodnutia, preskúmal zákonnosť Obvodného lesného úradu v Stropkove zo dňa 28.9.2004, a dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania ostala sporná otázka zákonnosti posudzovania potreby zabezpečenia výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri Jasenov v mimo odvolacom konaní.

Podľa § 65 ods. 1, 2, 3 Správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne mu orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie

ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Pri preskúvaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Správny orgán príslušný na konanie na preskúmanie právoplatného rozhodnutia v mimo odvolacom konaní podľa § 65 ods. 1 Správneho poriadku môže začať konanie z vlastného podnetu, teda z úradnej povinnosti potom ako zistí, že rozhodnutie, ktoré je predmetom preskúmania mimo odvolacieho konania, bolo vydané v rozpore so zákonom, ako aj na základe podnetu inej osoby. Začatím tohto konania (§ 65 ods. 1 v spojení s § 66 Správneho poriadku) všetci účastníci (účastníci konania, v ktorom bolo rozhodnuté rozhodnutím preskúmaným v mimo odvolacom konaní podľa § 14) ako aj zúčastnené osoby (§ 15a) nadobúdajú procesné práva a povinnosti (§ 3 ods. 2). Predmetom tohto konania je spoľahlivé zistenie, či právoplatné rozhodnutie je alebo nie je zákonné. Jediným dôvodom, ktorý oprávňuje správny orgán zrušiť právoplatné rozhodnutie je jeho nezákonnosť, t. j. jeho rozpor so zákonom, resp. s iným právnym predpisom, v žiadnom prípade nepostačuje jeho vecná nesprávnosť, resp. neúčelnosť, neefektívnosť a pod.. Musí ísť pri tom o také porušenie predpisu, ktoré zapríčinilo nezákonnosť rozhodnutia vo veci. Zrušenie takéhoto rozhodnutia prichádza do úvahy najmä vtedy, ak sa ním nezákonné uložila povinnosť, alebo ak sa rozhodlo v prospech účastníka konania a objektívne právo to vôbec nepripúšťa.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci žalovaný správny orgán ako aj správny orgán prvého stupňa nepostupovali v konaní v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku. Základné pravidlá správneho konania a teda aj konania o preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania sú upravené v ustanovení § 3 cit. zákona a správne orgány sú povinné v konaní postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, sú povinné chrániť

tak záujmy štátu a spoločnosti, ako aj účastníkov konania. V konaní postupujú v úzkej súčinnosti s účastníkmi tak, aby títo mohli účinne obhajovať svoje práva a záujmy, najmä vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady na rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania (§ 32 ods. 1 Správneho poriadku). Podľa ustanovenia § 33 Správneho poriadku má účastník konania právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie, klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke. Správny orgán je povinný dať účastníkom konania možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že predmetom preskúmania mimo odvolacieho konania bolo rozhodnutie obvodného lesného úradu, ktorým bol poverený výkonom práva poľovníctva žalobca v Poľovnom revíri Jasenov na pozemkoch J., účastníkmi ktorého konania boli P. a vlastníka poľovných pozemkov v Poľovnom revíri Jasenov J.. Povinnosťou prvostupňového správneho orgánu potom, ako začal konanie z vlastného podnetu podľa § 65 ods. 1 Správneho poriadku, bolo vyžiadať si stanoviská a vyjadrenia od účastníkov konania s poučením o práve predkladať dôkazy resp. práve podávať návrhy. Z administratívneho spisu však nevyplýva, že by prvostupňový správny orgán vôbec žiadal stanovisko od vlastníka poľovných pozemkov J., z ktorých dôvodov tým, že v tomto konaní s ním nekonal ako s účastníkom konania, mu odňal právo konať pred správnym orgánom. Napriek tomu, že žalobca v konaní navrhoval vyžiadať si stanovisko priamo od tohto vlastníka a spochybnil splnomocnenie jeho zástupcu p. G. v tomto konaní, prvostupňový správny orgán nevenoval tomuto návrhu a námietke náležitú pozornosť a v odôvodnení k námietke žalobcu týkajúcej sa splnomocnenia len poukázal na to, že predmetné konanie nezačal na základe podnetu zástupcu vlastníka, ale z vlastného podnetu. Žalobca pred rozhodnutím aj v mimo odvolacom konaní mal právo sa záverom k veci vyjadriť. Tým, že prvostupňový správny orgán mu neumožnil pred rozhodnutím vo veci samej sa vyjadriť, svojim postupom mu odňal právo na konanie. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím rozhodol bez toho, žeby odstránil nedostatky v konaní prvostupňového správneho orgánu a súčasne postupoval v rozpore s §§ 9 a nasl. Správneho poriadku, keď sa nevysporiadal s námietkou žalobcu, že za prvostupňový správny orgán napadnutým rozhodnutím rozhodol ten istý pracovník, ktorý rozhodoval aj v roku 2004 rozhodnutím č. 04/00182-FA v odvolacom konaní, kedy zrušil rozhodnutie OLÚ vo Svidníku č. 2003/13381-00004-

OPPaLH,KU zo dňa 3.10.2003, riešiacého rovnako zabezpečenie výkonu práva poľovníctva na pozemkoch totožného vlastníka, ktorým postupom odňal žalobcovi právo na spravodlivý správny proces.

Pokiaľ ide o meritum veci, t. j. posudzovanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Stropkove č. j. 292-7/2004 zo dňa 28.9.2004, odvolací súd dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov zaujali nesprávny právny názor, keď konštatovali, že predmetné rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zákonom z dôvodu, že neboli splnené hmotnoprávne podmienky § 14 ods. 5 zákona o poľovníctve na zabezpečenie výkonu práva poľovníctva, keďže v danom prípade nešlo o zabezpečenie výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri, ale iba časť poľovného revíru, konkrétne na poľovných pozemkoch, ktoré sú vo vlastníctve J.. Žalovaný súčasne tvrdil, že uvedené rozhodnutie obvodný lesný úrad vôbec nemal vydať, teda, že toto rozhodnutie nebolo účelné.

Zákonodarca v právnej norme § 14 ods. 5 zákona o poľovníctve ustanovil podmienky, za splnenia ktorých je povinný lesný úrad zabezpečiť výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri, a to v prípade, ak vlastník poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia o uznaní poľovného revíru neustanovia poľovníckeho hospodára (§ 15) alebo nepredložia zmluvu podľa § 16.

Správny orgán v mimo odvolacom konaní pri preskúmaní rozhodnutia vychádza z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania tohto rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo (§ 65 ods. 3 Správneho poriadku). Povinnosťou správnych orgánov oboch stupňov v danej veci bolo vychádzať z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia obvodného lesného úradu z 28.9.2004. Z administratívneho spisu obvodného lesného úradu vyplýva, že J., vlastník poľovných pozemkov nachádzajúcich sa v Poľovnom revíri J., s užívateľom tohto poľovného revíru Poľovníckym združením J. neuzatvoril zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva podľa § 16 zákona o poľovníctve, čím bola splnená zákonná podmienka pre rozhodnutie obvodného lesného úradu podľa § 14 ods. 5 zákona o poľovníctve. Z výroku rozhodnutia lesného úradu zo dňa 28.9.2004 jednoznačne vyplýva, že zabezpečenie výkonu práva poľovníctva a ochrana poľovných pozemkov v Poľovnom revíri J. sa vzťahuje na

poľovné pozemky vo vlastníctve J., teda nie na celý uvedený poľovný revír, ale len na jeho časť a to tú časť, ktorá pozostáva z poľovných pozemkov uvedeného vlastníka, a je len logickým vyústením, že lesný úrad poveril P. na výkon tohto práva v tej časti poľovného revíru, v ktorej sa nachádzajú poľovné pozemky tohto vlastníka. Teda rozhodnutie lesného úradu nemôže trpieť nezákonnosťou z dôvodu, že v danom prípade nešlo o zabezpečenie výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri, ale iba na časť poľovného revíru. Pokiaľ žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia konštatoval, že rozhodnutie zo dňa 28.9.2004 nemalo byť vôbec vydané, teda bolo neúčelné, odvolací súd aj z tohto dôvodu považuje preskúmané rozhodnutie žalovaného za nezákonné, pretože právoplatné správne rozhodnutie mimo odvolacom konaní podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku nemôže byť zrušené pre jeho neúčelnosť.

Aj odvolací súd zastáva názor, že obvodný lesný úrad v rozhodnutí zo dňa 28.9.2004 uvádza nesprávne ustanovenia zákona o poľovníctve, avšak táto skutočnosť je formálnym nedostatkom tohto rozhodnutia a sama o sebe nespôsobuje jeho nezákonnosť. Z výroku rozhodnutia ako aj z jeho odôvodnenia jednoznačne vyplýva, že lesný úrad predmetným rozhodnutím upravoval práva a povinnosti účastníkov konania vyplývajúcim im zo zákona o poľovníctve v zmysle ustanovenia § 14 ods. 5 zákona o poľovníctve, v zmysle ktorej právnej normy aj správne orgány oboch stupňov posudzovali jeho zákonnosť mimo odvolacom konaní.

Súčasne odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetné rozhodnutie (zo dňa 28.9.2004) má len predbežný charakter, pretože upravuje práva a povinnosti účastníkov konania a to vlastníka poľovných pozemkov a poľovníckeho združenia do času, dokiaľ sa nerozhodne o schválení zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva a keďže o výkone práva poľovníctva podľa § 14 ods. 1 zákona o poľovníctve rozhoduje vlastník poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír a tento je oprávnený vykonávať právo poľovníctva sám (§ 14 ods. 2), alebo ho môže prenajať poľovníckemu združeniu alebo inej právnickej alebo fyzickej osobe (§ 14 ods. 3), je predovšetkým dôležité zamerať pozornosť na usmernenie účastníkov tohto právneho vzťahu o dôležitosti uzatvorenia takejto zmluvy.

Odvolací súd teda zastáva názor, že dokiaľ vlastník poľovných pozemkov, ktorý sám nevykonáva právo poľovníctva na poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír, neuzatvorí zmluvu o nájme práva poľovníctva s poľovníckym združením alebo s inou

právnickou alebo fyzickou osobou podľa § 16 zákona o poľovníctve, je potrebné rozhodnutím príslušného lesného úradu zabezpečiť výkon práva poľovníctva a ochrany poľovných pozemkov v poľovnom revíri podľa § 14 ods. 5 zákona o poľovníctve a to v tej časti, ktorá sa dotýka poľovných pozemkov vlastníka.

Podľa názoru odvolacieho súdu pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom, rozhodol nezákonné, z ktorých dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli zaplatením súdneho poplatku za žalobu a odvolanie v celkovej sume 132,78€ (4000.-Sk) v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a s § 250k ods. 1, pretože mu vzniklo právo na ich náhradu pre úspech v konaní. O náhrade trov jeho právneho zastúpenia nerozhodoval a teda tieto mu ani nepriznal, pretože si náhradu trov konania v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa ani neuplatnil a trovy právneho zastúpenia advokátom v konaní ani nevyčísľil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 23. júna 2009

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová